

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

5.1. การกระจายตัวของสาหร่ายสกุล *Cladophora* และ *Microspora* บริเวณอุ่นน้ำน่านศอนบน

การกระจายตัวของสาหร่ายสกุล *Cladophora* และ *Microspora* ในชุดตัวอย่างทั้ง 5 ชุด มีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ *Cladophora* จะกระจายตัวอยู่ในบริเวณพื้นท้องน้ำที่เป็นหินและกรวดในบริเวณใกล้กับริมฝั่งของลำน้ำซึ่งความลึกน้อยกว่าบริเวณกลางลำน้ำ (ยกเว้นชุดเก็บตัวอย่างที่ 2 ซึ่งริมฝั่งน้ำข้างหนึ้นมีความลึกมากกว่าและค่อนข้างเป็นเรือข้ามไปถึงอีกฝั่งของลำน้ำทำให้พบ *Cladophora* มากในบริเวณฝั่งที่มีความลึกไม่มาก) ส่วน *Microspora* จะพบในบริเวณพื้นท้องน้ำที่เป็นหิน กรวด และทราย โดยพบมากในบริเวณที่มีความลึกมากกว่าบริเวณที่พบ *Cladophora* ซึ่งส่วนใหญ่อยู่บริเวณกลางๆ ของลำน้ำ อย่างไรก็ตามมีบางส่วนที่พบในน้ำดีนั้นแต่แทบจะไม่ปะปนกับ *Cladophora* เพราะอยู่ในพื้นที่ที่กระแสน้ำไหลซ้ำ แสดงว่าสาหร่ายทั้งสองสกุลนี้มีความต้องการปัจจัยทางชีวภาพที่แตกต่างกันอยู่ซึ่งไม่ทำให้เกิดการแข่งขันกันขึ้น ผลก็คือเราสามารถพบสาหร่ายทั้งสองสกุลได้ในปริมาณที่ใกล้เคียงกันในลำน้ำน่าน อย่างไรก็ตามในลำน้ำสาหร่ายที่ล้ำน้ำขาวและหัวน้ำขาวกลับพบ *Cladophora* ในปริมาณที่มากกว่า ซึ่งเมื่อพิจารณาจากความลึกของลำน้ำจะพบว่าในชุดเก็บตัวอย่างที่ 5 ซึ่งมีความลึกเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ท่ามกลางมีน้ำลึกถึงหกฟุต สถิติพบปริมาณของ *Microspora* น้อยที่สุด และชุดเก็บตัวอย่างที่ 3 ซึ่งเป็นชุดที่มีความลึกของลำน้ำเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ท่ามกลางมีน้ำลึกถึงหกฟุต แสดงถึงความต้องการที่ต้องการความเร็วกระแสน้ำน้อยที่สุดอยู่ท่ามกลางมีน้ำลึกถึงหกฟุต สถิติก็พบ *Microspora* ในปริมาณที่มากที่สุดอยู่ท่ามกลางมีน้ำลึกถึงหกฟุต และแม้ว่าแนวโน้มของ *Cladophora* จะไม่ชัดเจนเหมือน *Microspora* แต่ก็พอสรุปได้ว่าความต้องการความเร็วกระแสน้ำน้ำที่ต้องการจะต้องอยู่ในชุดที่ 5 ซึ่งพบ *Cladophora* ในปริมาณที่มากกว่า *Microspora* ส่วนในหัวน้ำขาวชุดเก็บตัวอย่างที่ 2 อาจยังสรุปแนวโน้มไม่ได้ว่าจะเป็นปัจจัยที่ทำให้สาหร่ายทั้งสาหร่ายทั้งสองสกุลมีปริมาณที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนอาจเป็นเพราะชุดเก็บตัวอย่างที่ 2 มีบริเวณที่มีความลึกน้อยๆ ในพื้นที่ที่มากกว่าโดยพิจารณาจากลักษณะของท้องน้ำในภาพ 26

เมื่อพิจารณาปัจจัยแวดล้อมทางเคมีของลำน้ำที่สาหร่ายทั้งสองสองเริ่มอยู่พนั่นว่าสาหร่ายทั้งสองสกุลมีความต้องการปัจจัยทางเคมีที่ไม่แตกต่างกันมากนักยกเว้นปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ แต่

ทั้งหมดอยู่ในปริมาณที่มากกว่าค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (เปรียบเทียบกับ 2539)

5.2. สภาพแวดล้อมของสาหร่ายสกุล *Cladophora* และ *Microspora* บริเวณลุ่มน้ำน่านตอนบน

5.2.1. ความลึกของลำน้ำ

ความลึกของลำน้ำในตาราง 4 (เป็นค่าที่นำความลึกตลอดความกว้างของลำน้ำมาเฉลี่ย) ซึ่งลำน้ำจะมีความลึกมากที่สุดอยู่บริเวณกลางน้ำยกเว้นจุดเก็บตัวอย่างที่ 2 ที่ความลึกที่สุดจะอยู่ใกล้บริเวณริมฝั่ง ความลึกของลำน้ำเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการศึกษาอยู่ในช่วง 0.23 – 0.61 เมตร โดยปกติหากอิทธิพลจากฝนตกนักถูกใจ ความลึกเฉลี่ยของลำน้ำจะลดลงตั้งแต่เดือนมกราคมไปจนถึงเดือนมีนาคม แต่ในการวิจัยครั้งนี้มีฝนตกในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์และปลายเดือนมีนาคมทำให้ระดับน้ำในช่วงนี้เพิ่มขึ้นมา

5.2.2. ความเร็วของกระแสน้ำ

ความเร็วของกระแสน้ำ (ที่แสดงในตาราง 7 เป็นค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวัดความเร็วของกระแสน้ำตลอดความกว้างของลำน้ำ ความเร็วของกระแสน้ำทุกจุดเก็บตัวอย่างตลอดระยะเวลาในการวิจัยในครั้งนี้) อยู่ในช่วง 0.44 – 1.22 เมตร/วินาที มีแนวโน้มเหมือนกับความลึกของลำน้ำกล่าวคือ ในช่วงที่มีฝนตกคือต้นเดือนกุมภาพันธ์และปลายเดือนมีนาคมกระแสน้ำมีความเร็วที่เพิ่มขึ้น ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างความเร็วของกระแสน้ำสูงสุดพบในบริเวณที่ไม่แน่นอน บางจุดมีความเร็วกระแสน้ำมากที่สุดในบริเวณที่มีความลึกมากที่สุด แต่บางจุดกลับไม่เป็นเช่นนั้น ที่เป็นเช่นนี้อาจ เพราะแต่ละจุดมีความชันของพื้นที่ต้องน้ำไม่เท่ากัน โดยจุดที่มีกระแสน้ำไหลเร็วที่สุดมีความชันของพื้นที่ต้องน้ำมาก

5.2.3. อุณหภูมน้ำ

อุณหภูมน้ำของบริเวณกลางลำน้ำมีค่า 19.8 – 27.1 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมน้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากเป็นช่วงที่เริ่มเปลี่ยนจากฤดูหนาวเป็นฤดูร้อน นอกจากนี้ยังมีฝนตกในบางช่วงส่งผลให้อุณหภูมน้ำแปรปรวนขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพน้ำเพื่อการคุ้มครองทรัพยากรัตน์น้ำจีดของสถาบันประมงน้ำจีดแห่งชาติ (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นสำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจีด สังกัด กรมประมง) ที่กำหนดค่าอุณหภูมิของน้ำอยู่ในช่วง 23 – 32 องศาเซลเซียส (สถาบันประมงน้ำจีดแห่งชาติ, 2530) ก็ถือว่าจุดเก็บตัวอย่างทั้ง 5 จุดส่วนใหญ่มีอุณหภูมิอยู่ใน

เกณฑ์มาตรฐานมีเพียงบางช่วงที่มีอุณหภูมิต่ำกว่าเกณฑ์ อย่างไรก็ตามการที่อุณหภูมิของน้ำต้านน้ำส่งผลดีต่อการเจริญของ *Cladophora* (Bootsma *et al.*, 2006) และอาจรวมไปถึง *Microspora* อีกด้วย (Novis, 2004)

5.2.4. พีอีช

ตลอดระยะเวลาการศึกษาทุกจุดเก็บตัวอย่างมีค่าพีอีชอยู่ที่ 7.00 – 8.58 จัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของแหล่งน้ำธรรมชาติตามมาตรฐาน Environmental Protection Agency ของประเทศสหรัฐอเมริกา (EPA, 1973) ที่กำหนดค่าพีอีชมาตรฐานอยู่ที่ 5.0 – 9.0 และค่าพีอีชที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับค่าพีอีชของแหล่งน้ำที่พบสาหร่าย *Cladophora* ในต่างประเทศที่อยู่ในช่วง 7 – 8.5 (Bellis and McLarty, 1967; Bootsma *et al.*, 2004; Zarina *et al.*, 2006) และ *Microspora* อยู่ในช่วง 5.5 – 8.3 (Novis, 2004; Zarina *et al.*, 2006)

5.2.5. ความเป็นด่าง

ค่าความเป็นด่างตลอดระยะเวลาการศึกษามีค่า 80 – 171 มิลลิกรัม/ลิตร โดยรวมแล้วมีแนวโน้มที่คงที่แต่จะลดต่ำลงในช่วงที่มีฝนตกในเดือนกุมภาพันธ์และปลายเดือนมีนาคมเท่านั้น

5.2.6. การนำไฟฟ้า

ค่าการนำไฟฟ้าตลอดระยะเวลาการศึกษาทุกจุดเก็บตัวอย่างมีค่า 260 – 347 ใน โครซีเมนต์/เซนติเมตร ซึ่งใกล้เคียงกับแหล่งน้ำที่พบ *Microspora* ในประเทศนิวซีแลนด์ที่มีค่า Conductivity อยู่ในช่วง 42 – 480 ใน โครซีเมนต์/เซนติเมตร (Novis, 2004)

5.2.7. ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ

ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำตลอดระยะเวลาการศึกษาทุกจุดเก็บตัวอย่างมีค่า 6.0 – 11.1 มิลลิกรัม/ลิตร ซึ่งอยู่ในค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่กำหนดค่าไม่ต่ำกว่า 6.0 มิลลิกรัม/ลิตร (ปีบัญชักดี, 2539)

5.2.8. แอนโนเนียในโครเรน

ปริมาณแอนโนเนียในโครเรนตลอดระยะเวลาการศึกษาทุกจุดเก็บตัวอย่างมีปริมาณ 0.39 – 75.53 ใน โครกรัม/ลิตร ซึ่งอยู่ในค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่

กำหนดค่าไม่เกิน 0.5 มิลลิกรัม/ลิตร หรือ 500 ไมโครกรัม/ลิตร (เปี่ยมศักดิ์, 2539) โดยมีแนวโน้มของปริมาณแอนโอมเนียในโตรเรนลดลงจากปลายเดือนมกราคมไปจนถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์ แล้วเริ่มเพิ่มขึ้นจนถึงสิ้นสุดการศึกษาในปลายเดือนมีนาคม เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณแอนโอมเนียในโตรเรนในทะเลสาบมิชิแกนที่พบสาหร่าย *Cladophora* มีค่า 1.8 – 39.6 ไมโครกรัม/ลิตร (Bootsma et al., 2006) ซึ่งใกล้เคียงกัน มีเพียงช่วงปลายเดือนมกราคมที่จุดเก็บตัวอย่างทั้ง 5 จุด มีปริมาณแอนโอมเนียในโตรเรนที่มากกว่า

5.2.9. ในเตรทไนโตรเจน

ปริมาณในเตรทไนโตรเจนลดลงระหว่างการศึกษาทุกจุดเก็บตัวอย่างมีปริมาณ 50.67 – 887.51 ไมโครกรัม/ลิตร ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่กำหนดค่าไม่เกิน 0.5 มิลลิกรัม/ลิตร หรือ 500 ไมโครกรัม/ลิตร (เปี่ยมศักดิ์, 2539) ยกเว้นจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ในช่วงปลายเดือนมีนาคม และจุดเก็บตัวอย่างที่ 5 ในช่วงปลายเดือนมกราคมและต้นเดือนกุมภาพันธ์ที่มีค่าเกินกว่ามาตรฐาน โดยมีแนวโน้มเช่นเดียวกันกับปริมาณปริมาณแอนโอมเนียในโตรเรน เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณในเตรทไนโตรเจน 806 – 1,240 ไมโครกรัม/ลิตร ในทะเลสาบมิชิแกนที่พบสาหร่าย *Cladophora* (Bootsma et al., 2006) พบว่า จุดเก็บตัวอย่างทุกจุดส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า ยกเว้นในจุดเก็บตัวอย่างที่ 5 ในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์เท่านั้นที่มีค่าสูงสุดอยู่ที่ 887 ไมโครกรัม/ลิตร

5.2.3. ออร์โรฟอสเฟต

ปริมาณออร์โรฟอสเฟตลดลงระหว่างการศึกษาทุกจุดเก็บตัวอย่างมีปริมาณ 50.45 – 346.99 ไมโครกรัม/ลิตร เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณออร์โรฟอสเฟต 0.10 – 14.25 ไมโครกรัม/ลิตร ในทะเลสาบมิชิแกนที่พบสาหร่าย *Cladophora* (Bootsma et al., 2006) พบว่าจุดเก็บตัวอย่างทั้ง 5 จุดมีปริมาณออร์โรฟอสเฟตที่มากกว่า ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการน้ำทึบจากการรั่วเรือนตลอดจนการซักล้างของประชาชนที่อาศัยอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำ

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการกระจายตัวของสาหร่ายสกุล *Cladophora* และ *Microspora* จากการศึกษาในครั้งนี้อาจจะยังไม่สามารถชี้ชัดไปที่ปัจจัยใดปัจจัยใด แม้ผลอาจจะมีแนวโน้มไปที่ปัจจัยทางกายภาพอันประกอบด้วยความลึกของลำน้ำ ปริมาณของแสงที่ส่องถึงพื้นท้องน้ำ และความเร็วของกระแสน้ำ แต่ปัจจัยทางเคมีก็ไม่อาจตัดออกໄປได้ เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บตัวอย่างน้ำในจุดกึ่งกลางของลำน้ำเพียงจุดเดียวเพื่อเป็นตัวแทนในการศึกษาปัจจัยทางเคมี ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมในพื้นที่ทั้งหมดของลำน้ำที่พบสาหร่ายทั้งสองสกุล

5.3. การหาลักษณะเฉพาะเชิงโมเลกุลด้วยเทคนิคRAPD

สำหรับการหาลักษณะเฉพาะเชิงโมเลกุลด้วยเทคนิคRAPDโดยการแยกสาหร่ายด้วยลักษณะทางสัณฐานในขั้นต้นโดยใช้ ความกว้างของเซลล์ ความยาวของเซลล์ และความหนาของผนังเซลล์ พน *Cladophora* มีลักษณะทางสัณฐานที่ต่างกันอยู่ 3 ชนิด และ *Microspora* 4 ชนิด และเมื่อศึกษาโดยใช้เทคนิคการอธิบายว่าทั้ง *Cladophora* และ *Microspora* ที่แยกได้ด้วยลักษณะทางสัณฐานวิทยานี้มีความแตกต่างกันในลักษณะเฉพาะทางพันธุกรรมทั้งหมด โดย primer ที่สามารถให้แบบเดียวกันได้สามารถบ่งชี้ความแตกต่างได้จากการศึกษาในครั้งนี้มีอยู่ 3 primer คือ OPA-09, OPN-03, และ OPN-09 ซึ่งน่าจะบ่งชี้ได้ว่าในลุ่มน้ำน่านตอนบนน่าจะมี *Cladophora* ออย่างน้อย 3 ชนิด และ *Microspora* 4 ชนิด